

Queda alguna cosa per destruir?

written by Xavier Garcia Pujades | 9 de febrer de 2021

Compatriotes de l'espècie humana:

Vostès es deuen haver fet ja aquesta pregunta. Tenen alguna resposta? Sí? Magnífic, els felicito. Saben realment què està passant? Jo només tinc algunes intuïcions segons la inèrcia de la història que vivim, que ja era bèstia en els anys –per no dir segles– passats. Que tampoc es tracta ara d'anar a veure quan es va espatllar l'invent de viure en comú damunt aquest planeta blau.

El cas és que de fa gairebé un any, vivim en una pandèmia que porta totes les traces d'esdevenir un atac frontal contra l'essència humana, de la natura i de l'economia, i que ha convertit el món, més que mai, en una Torre de Babel, a la base de la qual –més o menys aixafats, desconcertats, incrèduls i resignats– anem resistint i morint els anomenats de “poca roba”, una amplíssima majoria. La franja intermèdia de la torre està ocupada per governs, partits, sindicats, patronals, institucions internacionals i grans mitjans d'informació, cadascú també amb els seus interessos i, al capdamunt de tot, al vèrtex de la torre-piràmide, vigilant, controlant i dirigint tot el ramat humà, apareix com un Ull il·luminat emmarcat dintre del Sagrat Dòlar, un petit grup, encantat d'haver-se conegut, guiant l'espècie sense que es noti gaire, en secret com si diguéssim, per bé que ja es van sabent els noms i quadrilles bancàries, financeres, industrials, mediàtiques i tecnològiques darrere les quals s'amaguen.

Amb aquest plantejament –amb els seus matisos i rectificacions– és evident, segons la “correcció política” dominant, és a dir, “democràtica”, que no puc ser qualificat

d'altra cosa que de "conspiranoic" i de difondre *fake news*, però jo els asseguro que aquesta conspiració, permanent i no ocasional, és la que exerceixen els grans poders a l'ombra, que saben manipular, enganyar i pervertir perfectament tota la realitat i que són els inductors directes dels drames que viu el món: dels tripijocs bancaris a la Borsa, dels preus de matèries primeres a l'enfonsament de les economies, de l'expansió d'armaments a la justificació de guerres, de les destruccions planificades (casos, entre tants, dels grans incendis de l'Amazònia, Sibèria, Austràlia o Califòrnia) a les migracions massives del Sud al Nord –amb tants morts pel camí–, de les accions militars per canviar el clima de la Terra a l'objectiu de convertir-nos a tots en autòmats teledirigits per la tecnologia 5G i, en fi, de l'alta electrònica a l'aparició d'epidèmies, com les que han anat sorgint els darrers anys, i ara mateix amb gran magnitud propagandística, fruit volgut o impossible d'evitar, de les enormes conspiracions globals teixides, com algunes de les ressenyades.

Davant d'aquest estat de coses, que s'han anat forjant de molts anys enrere, davant les actuacions dels governs –desorientats i sotmesos segurament a uns "experts" que han de complir ordres de molt amunt– i no diguem ja davant una població, tant desconcertada com emprenyada, és possible no pensar com tota l'escala de la torre esmentada no enganya a la immensa majoria?

A mi m'hauria agradat llegir als diaris i veure a les teles les figures que fan aquests personatges (tipus David Rockefeller, ja traspassat); Henry Kissinger (amb 96 anys) o els Rotschild, per dir-ne alguns dels que s'haurien d'haver jutjat per enemics de la humanitat, i la camada dels seus successors, com Bill Gates (gran patró de l'OMS i de les vacunes), Elon Musk (propietari de Tesla i de Space X, introductor de la tecnologia 5G de telefonia mòbil) o Warren Buffet i els altres que consten als primers llocs de la Llista

Forbes de grans fortunes mundials.

Però aquests successors –i tants altres–, que van aprendre les primeres lliçons del capitalisme industrial i financer dels veterans dels anys 1950, 60 i 70, no els veureu gaire, o gens, a la premsa i a les grans cadenes televisives, però són els que dicten, a través de les seves fundacions, de les universitats i dels centres mèdics i farmacèutics, que tenen comprats, els anomenats protocols per dirigir l'emergència sanitària –que coneixen molt bé, perquè ja van advertir que succeiria–, en una simbiosi perversa, sembla que perfecte i sempre secreta, entre el gran capital financer (els anomenats Fons Voltors i de Pensions, que provoquen desnonaments i la crisi del deute), les indústries dels béns de primera necessitat: agricultura, alimentació, química, automòbil, energia, mineria, tèxtil, etc., que han corromput i degradat, i tot el sector dels grans mitjans de comunicació i de tecnologies de la informació, encarregats de difondre a l'opinió pública tot el que estem suportant –amb el llenguatge esotèric que els caracteritza, a fi que no entenguem res–, a base de por, xantatge, coaccions i mentides.

Tots aquells metges, biòlegs, ecòlegs, filòsofs o sociòlegs que han fet la crítica radical, i documentada, de com ha aparegut i s'ha promogut la pandèmia, que han denunciat la manipulació a què s'ha sotmès la genètica humana i segurament la dels animals per fer passar per infecció vírica el que pot ser causat per moltes altres patologies –ocasionades, tot s'ha de dir, pel desordre contaminat del món en què vivim–, tots aquests científics, d'aquí i de fora, que han gosat parlar alt i clar, no els trobareu en els nostres mitjans habituals. Per exemple, a TV3, on talment com en el cas de la informació política sobre l'independentisme, l'opinió mèdica és ara monopolitzada per uns quants gurús, segurament alligonats a les corresponents escoles d'elit, com es va fer amb molts economistes, de dreta i esquerra, abans i durant la transició política.

Tota aquesta ofensiva de les elits i dels seus acòlits es projecta sobre unes poblacions sacrificades i desbordades, que ja han hagut de patir daltabaixos econòmics, ocasionats per aquests mateixos plutòcrates dels diners, el poder i el control, contra els quals s'han mogut diverses entitats de resistència –aquí i arreu del món– i que l'advocat alemany Reiner Fuellmich pensa denunciar davant dels tribunals per **Crims contra la humanitat**.

En nom dels “Progrés” i de la “Llibertat”, durant tot el segle XX (i el que portem del XXI), s'han produït, certament, tota mena de destruccions humanes i naturals, culturals i espirituals. Tanmateix, i tot i que ho intenten, l'Esperit Humà i de la Terra, obra de Déu, no morirà.